ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ລັດຖະບານ ເລກທີ............/ລບ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ..........................

(ຮ່າງ)

ດຳລັດ

ວ່າດ້ວຍກຳລັງສຳຮອງປ້ອງກັນຊາດ

- ອີງຕາມ ລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015);
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ລັດຖະບານ (ສະບັບປັບປຸງ) ສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 08 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການປ້ອງກັນຊາດ ສະບັບເລກທີ 67/ສພຊ, ລົງວັນທີ 11 ທັນວາ 2015;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ພັນທະປ້ອງກັນຊາດ (ສະບັບປັບປຸງ) ສະບັບເລກທີ 25/ສພຊ, ລົງວັນທີ 13 ທັນວາ 2012;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ສະບັບເລກທີ.............., ລົງວັນທີ ....

ລັດຖະບານ ອອກດຳລັດ:

ໝວດທີ 1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບວຽກງານກຳລັງສຳຮອງ ເພື່ອປະກອບກຳລັງສຳຮອງໃຫ້ແກ່ກຳລັງປະຈຳການໃນກອງທັບ ໃນພາວະສົງຄາມ ຫຼື ສຸກເສີນ, ແນ່ໃສ່ປຸກລະດົມກຳລັງແຮງສັງລວມຂອງຊາດ, ຍົກສູງຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງອົງການຈັດຕັ້ງທຸກພາກສ່ວນ ແລະ ພົນລະເມືອງລາວທຸກຄົນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນວຽກງານການປ້ອງກັນຊາດ.

ມາດຕາ 2 ກຳລັງສຳຮອງປ້ອງກັນຊາດ

ກຳລັງສຳຮອງປ້ອງກັນຊາດ ແມ່ນກຳລັງບໍ່ປະຈຳການໃນກອງທັບປະຊາຊົນລາວ ໃນຍາມສັນຕິພາບ ແຕ່ຢູ່ໃນແຜນການຈັດຕັ້ງປະກອບຂອງກອງທັບປະຊາຊົນລາວ ໃນພາວະສົງຄາມ ຫຼື ສຸກເສີນ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ພາວະສົງຄາມ ໝາຍເຖິງ ສະພາບທີ່ມີການປະທະກັນດ້ວຍກຳລັງປະກອບອາວຸດ, ມີການນາບຂູ່, ບຽດບົດ, ບຸກຕີ ແລະ ຮຸກຮານ ຈາກສັດຕູພາຍນອກ ເຮັດໃຫ້ສັງຄົມ ການເມືອງພາຍໃນປະເທດ ມີຄວາມວຸ້ນວາຍ ກໍ່ໃຫ້ເກີດມີຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ຊີວິດ, ຊັບສິນຂອງພົນລະເມືອງ, ມີຄວາມເປັນອັນຕະລາຍຮ້າຍແຮງຕໍ່ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ;

2. ພາວະສຸກເສີນ ໝາຍເຖິງ ສະພາບທາງດ້ານສັງຄົມ, ການເມືອງຂອງປະເທດ ເກີດມີຄວາມວຸ້ນວາຍ, ມີການກໍ່ການຈາລະຈົນ ຊຶ່ງມີຄວາມສ່ຽງໂດຍກົງຕໍ່ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ ຫຼື ມີການເຄື່ອນໄຫວທາງດ້ານການທະຫານຂອງກຸ່ມຄົນບໍ່ດີ ແຕ່ຍັງບໍ່ທັນເຖິງລະດັບສົງຄາມ;

3. ຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈຳເປັນ ໝາຍເຖິງ ເວລາທີ່ກຳລັງປະຈຳການໃນກອງທັບ ບໍ່ພຽງພໍກັບຄວາມຕ້ອງການສູ້ຮົບໃນພາວະສົງຄາມ ຫຼື ສຸກເສີນ ຈຳເປັນຕ້ອງລະດົມກຳລັງສຳຮອງເພີ່ມຕື່ມ;

4. ການປຸກລະດົມຄັ້ງໃຫຍ່ ໝາຍເຖິງ ການປຸກລະດົມແຕ່ສອງສ່ວນສາມ ຫຼື ທັງໝົດ ກຳລັງສຳຮອງ;

5. ການປຸກລະດົມບາງພາກສ່ວນ ໝາຍເຖິງ ການປຸກລະດົມບາງພາກສ່ວນຂອງກຳລັງສຳຮອງ ເພື່ອປະກອບໃຫ້ບາງກົມກອງເຫຼົ່າຮົບ ທີ່ຂາດກຳລັງສູ້ຮົບ;

6. ການປຸກລະດົມບາງບໍລິເວນ ໝາຍເຖິງ ການປຸກລະດົມກຳລັງສຳຮອງ ສອງແຂວງຂຶ້ນໄປ ແຕ່ບໍ່ເກີນເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງກຳລັງສຳຮອງທັງໝົດ;

7. ຄຳສັ່ງຮຽກເອີ້ນ ໝາຍເຖິງ ຄຳສັ່ງຮຽກເອີ້ນກຳລັງພົນສຳຮອງ ເຂົ້າຮ່ວມການປະກາດສ້າງຕັ້ງ, ອົບຮົມ-ຫັດແອບ, ກວດກາຄວາມພ້ອມ ແລະ ເຂົ້າປະຈຳການໃນກອງທັບ;

8. ຄຳສັ່ງປຸກລະດົມ ໝາຍເຖິງ ຄຳສັ່ງປຸກລະດົມກຳລັງພົນ ແລະ ພາຫະນະເຕັກນິກສຳຮອງ ເຂົ້າປະຈຳການໃນກອງທັບ ໃນພາວະສົງຄາມ ຫຼື ສຸກເສີນ;

9. ການບັນຊາລະບົບສອງຫົວໜ້າ ໝາຍເຖິງ ລະບົບການບັນຊາທີ່ມີຫົວໜ້າການທະຫານ ແລະ ຫົວໜ້າການເມືອງ ຊຶ່ງມີສິດການບັນຊາເທົ່າທຽມກັນ. ຫົວໜ້າການທະຫານ ຊີ້ນຳກ່ຽວກັບວຽກງານການທະຫານ, ຫົວໜ້າການເມືອງ ຊີ້ນຳກ່ຽວກັບວຽກງານການເມືອງແນວຄິດ.

ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດຕໍ່ວຽກງານກຳລັງສຳຮອງປ້ອງກັນຊາດ

ລັດ ສົ່ງເສີມວຽກງານກຳລັງສຳຮອງ ດ້ວຍການສຶກສາອົບຮົມ, ປະກອບບຸກຄະລາກອນ, ສະໜອງງົບປະມານ ແລະ ອຸປະກອນ ໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກຳລັງສຳຮອງ ເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງດັ່ງກ່າວ ໄດ້ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.

ລັດ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນໃນທົ່ວສັງຄົມ ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ປະກອບສ່ວນທາງດ້ານກຳລັງພົນ, ພາຫະນະເຕັກນິກ ແລະ ວັດຖຸປັດໄຈ ເຂົ້າໃນວຽກງານກຳລັງສຳຮອງ.

ມາດຕາ 5 ຫຼັກການພື້ນຖານກ່ຽວກັບວຽກງານກຳລັງສຳຮອງປ້ອງກັນຊາດ

ວຽກງານກຳລັງສຳຮອງ ເຄື່ອນໄຫວຕາມຫຼັກການພື້ນຖານ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນຄວາມເປັນເອກະລາດ, ອຳນາດອະທິປະໄຕ ແລະ ຜືນແຜ່ນດິນອັນຄົບຖ້ວນຂອງ ສປປ ລາວ;
2. ສອດຄ່ອງກັບແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດການປ້ອງກັນຊາດ - ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ;
3. ລວມສູນເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ບົນພື້ນຖານການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງລະຫວ່າງສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຢ່າງຈະແຈ້ງ;
4. ປຸກລະດົມກຳລັງແຮງສັງລວມຂອງທົ່ວປວງຊົນລາວທັງຊາດ;
5. ຮັບປະກັນຄວາມລັບທາງດ້ານການທະຫານຂອງຊາດ.

ມາດຕາ 6 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ດຳລັດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບພົນລະເມືອງລາວທຸກຄົນ ແລະ ທຸກອົງການຈັດຕັ້ງ ພາຍໃນປະເທດ.

ມາດຕາ 7 ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມການພົວພັນຮ່ວມມື ກັບສາກົນໃນວຽກງານກຳລັງສຳຮອງ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການປະສານງານ ແລະ ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ບົນພື້ນຖານຫຼັກການຢູ່ຮ່ວມກັນໂດຍສັນຕິ, ເຄົາລົບເອກະລາດ, ອຳນາດອະທິປະໄຕ ແລະ ຜືນແຜ່ນດິນອັນຄົບຖ້ວນ, ບໍ່ແຊກແຊງເຂົ້າວຽກງານພາຍໃນຂອງກັນ ແລະ ກັນ, ສະເໝີພາບ ແລະ ຕ່າງຝ່າຍ ຕ່າງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ.

ລັດ ສົ່ງເສີມການພົວພັນຮ່ວມມື ກັບບັນດາປະເທດເພື່ອນມິດຍຸດທະສາດ ກ່ຽວກັບວຽກງານກຳລັງສຳຮອງ.

ໝວດທີ 2
ທີ່ຕັ້ງ, ພາລະບົດບາດ, ໜ້າທີ່, ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງກໍາລັງສໍາຮອງປ້ອງກັນຊາດ

ມາດຕາ 8 ທີ່ຕັ້ງ ແລະ ພາລະບົດບາດ

ກໍາລັງສໍາຮອງ ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ບັນດາແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ, ເມືອງ-ນະຄອນ, ບັນດາກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ໂດຍມີສາຍຕັ້ງຂຶ້ນກັບກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ;

ກໍາລັງສໍາຮອງ ມີພາລະບົດບາດເປັນກໍາລັງໜູນໃຫ້ແກ່ກໍາລັງປະຈໍາການໃນກອງທັບ ໃນພາວະສົງຄາມ ຫຼື ສຸກເສີນ.

ມາດຕາ 9 ໜ້າທີ່

ກໍາລັງສໍາຮອງ ມີໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດຄໍາສັ່ງຮຽກເອີ້ນ, ເຕົ້າໂຮມຫັດແອບ ແລະ ກວດກາຄວາມພ້ອມກໍາລັງສໍາຮອງ;
2. ປະຕິບັດຄໍາສັ່ງປຸກລະດົມເຂົ້າປະຈໍາການໃນກອງທັບ;
3. ເຄົາລົບ, ປະຕິບັດລັດຖະທໍາມະນູນ, ກົດໝາຍຂອງລັດ, ກົດລະບຽບຂອງກອງທັບ ແລະ ຄໍາສັ່ງຂອງຜູ້ບັນຊາ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
4. ເຂົ້າຮ່ວມວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ - ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ການພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ;
5. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 10 ສິດ ແລະ ພັນທະ

ກໍາລັງສໍາຮອງ ມີສິດ ແລະ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ໃນເວລາສັນຕິພາບ ມີສິດ ແລະ ພັນທະຄືກັນກັບພົນລະເມືອງລາວທຸກຄົນ;
2. ໃນເວລາຖືກລະດົມເຂົ້າປະຈໍາການໃນກອງທັບ ມີສິດ ແລະ ພັນທະຄືກັນກັບກໍາລັງປະຈໍາການໃນກອງທັບ;
3. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໝວດທີ 3
ປະເພດຂອງກໍາລັງສໍາຮອງປ້ອງກັນຊາດ

ມາດຕາ 11 ປະເພດກໍາລັງສໍາຮອງປ້ອງກັນຊາດ

ກໍາລັງສໍາຮອງປ້ອງກັນຊາດ ປະກອບມີສອງປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ກໍາລັງພົນສໍາຮອງ;
2. ພາຫະນະເຕັກນິກສໍາຮອງ.

ມາດຕາ 12 ກຳລັງພົນສຳຮອງປ້ອງກັນຊາດ

ກຳລັງພົນສຳຮອງ ປະກອບມີສອງປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ກຳລັງພົນສຳຮອງປະເພດໜຶ່ງ: ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຜ່ານການເປັນທະຫານ ໃນກອງທັບປະຊາຊົນລາວມາກ່ອນ ມີອາຍຸບໍ່ເກີນ ສີ່ສິບຫ້າ ປີ, ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ ສາມາດຮັບໃຊ້ໃນຖັນແຖວກອງທັບ ເມື່ອມີຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈຳເປັນ.

2. ກຳລັງພົນສຳຮອງປະເພດສອງ: ແມ່ນຜູ້ທີ່ບໍ່ທັນໄດ້ຜ່ານການເປັນທະຫານມາກ່ອນ ຊຶ່ງມີເງື່ອນໄຂ ແລະ ມາດຕະຖານ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ເປັນພົນລະເມືອງລາວໂດຍກຳເນີດທີ່ມີອາຍຸ ສິບແປດ - ສີ່ສິບຫ້າ ປີ;
- ມີນ້ຳໃຈຮັກຊາດ;
- ມີສຸຂະພາບສົມບູນ ແລະ ແຂງແຮງດີ.

ມາດຕາ 13 ພາຫະນະເຕັກນິກສຳຮອງປ້ອງກັນຊາດ

ພາຫະນະເຕັກນິກສຳຮອງ ປະກອບມີ: ພາຫະນະຂົນສົ່ງ, ລະບົບສື່ສານ, ຄົມມະນາຄົມ, ສາທາລະນະສຸກ, ພື້ນຖານການຜະລິດ ແລະ ວັດຖຸເຕັກນິກ ທີ່ເປັນຂອງລັດ, ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ນອນໃນແຜນການນຳໃຊ້ຂອງກອງທັບ ໃນພາວະສົງຄາມ ຫຼື ສຸກເສີນ.

ມາດຕາ 14 ການສິ້ນສຸດການເປັນກຳລັງພົນສຳຮອງປ້ອງກັນຊາດ

ການເປັນກຳລັງພົນສຳຮອງ ຈະສິ້ນສຸດລົງ ເມື່ອບຸກຄົນນັ້ນຫາກມີອາຍຸເກີນ ສີ່ສິບຫ້າ ປີ ສຳລັບເພດຊາຍ, ສີ່ສິບ ປີ ສຳລັບເພດຍິງ ຫຼື ມີສຸຂະພາບອ່ອນເພຍ, ເສຍອົງຄະ ຫຼື ເສຍຊີວິດ.

ໝວດ 4
ການບັນຊາກຳລັງສຳຮອງ

ມາດຕາ 14 ການບັນຊາກຳລັງສຳຮອງປ້ອງກັນຊາດ

ການບັນຊາກຳລັງສຳຮອງ ມີດັ່ງນີ້:

1. ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ເປັນອົງການຊີ້ນຳ - ບັນຊາໂດຍກົງຮອບດ້ານ ວຽກງານກຳລັງສຳຮອງ ໃນທົ່ວປະເທດ;

2. ກອງບັນຊາການທະຫານແຂວງ - ນະຄອນຫຼວງ ເປັນອົງການຊີ້ນຳ - ບັນຊາ ວຽກງານການກໍ່ສ້າງ ແລະ ປະຕິບັດຄຳສັ່ງປຸກລະດົມກຳລັງສຳຮອງ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

3. ກອງບັນຊາການທະຫານເມືອງ - ນະຄອນ ປະຕິບັດວຽກງານສ້າງຕັ້ງ, ອົບຮົມ-ຫັດແອບ ແລະ ບັນຊາກຳລັງສຳຮອງ ຕາມການຊີ້ນຳຂອງກອງບັນຊາການທະຫານແຂວງ - ນະຄອນຫຼວງ;

4. ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ເປັນຜູ້ຊີ້ນຳ ແລະ ຈັດຕັ້ງບັນຊາກຳລັງສຳຮອງ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 15 ການແຕ່ງຕັ້ງ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງຜູ້ບັນຊາກຳລັງສຳຮອງປ້ອງກັນຊາດ

ການແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ບັນຊາກຳລັງສຳຮອງ ມີດັ່ງນີ້:

1. ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ແຕ່ງຕັ້ງ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງຜູ້ບັນຊາກຳລັງສຳຮອງ ຂັ້ນກອງພັນໃຫຍ່ ຕາມການສະເໜີຂອງກົມໃຫຍ່ເສນາທິການກອງທັບ;

2. ກົມໃຫ່ຍເສນາທິການກອງທັບ ແຕ່ງຕັ້ງ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງຜູ້ບັນຊາກຳລັງສຳຮອງ ຂັ້ນກອງພັນນ້ອຍ ຕາມການສະເໜີຂອງກອງບັນຊາການທະຫານແຂວງ - ນະຄອນຫຼວງ;

3. ກອງບັນຊາການທະຫານແຂວງ - ນະຄອນຫຼວງ ແຕ່ງຕັ້ງ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງຜູ້ບັນຊາກຳລັງສຳຮອງ ຂັ້ນກອງຮ້ອຍ ຕາມການສະເໜີຂອງກອງບັນຊາການທະຫານເມືອງ - ນະຄອນ;

4. ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແຕ່ງຕັ້ງ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງຜູ້ບັນຊາກຳລັງສຳຮອງ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ການແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ບັນຊາກຳລັງສຳຮອງ ແມ່ນປະຕິບັດລະບົບການບັນຊາສອງຫົວໜ້າ.

ມາດຕາ 16 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຜູ້ບັນຊາກຳລັງສຳຮອງປ້ອງກັນຊາດ

ຜູ້ບັນຊາກຳລັງສຳຮອງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ກຳແໜ້ນສະພາບຈຳນວນພົນ, ຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມສາມາດ ຂອງກຳລັງສຳຮອງທີ່ ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

2. ຄຸ້ມຄອງ, ບັນຊາກົມກອງໃນເວລາເຕົ້າໂຮມຫັດແອບ ແລະ ກວດກາຄວາມພ້ອມໃນການປະຕິບັດຄຳສັ່ງປຸກລະດົມເຂົ້າປະຈຳການໃນກອງທັບ;

3. ປະຕິບັດວຽກງານການດຳເນີນຊີວິດການເມືອງ ແລະ ລະບອບການສ່ອງແສງລາຍງານສະພາບກົມກອງໃຫ້ຂັ້ນເທິງຖັດຕົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

4. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ.

ໝວດທີ 5
ການກໍ່ສ້າງກຳລັງສຳຮອງປ້ອງກັນຊາດ

ມາດຕາ 18 ການກໍ່ສ້າງກຳລັງສຳຮອງປ້ອງກັນຊາດ

ການກໍ່ສ້າງກຳລັງສຳຮອງ ປະກອບມີ:

1. ການຂຶ້ນທະບຽນກຳລັງພົນ ແລະ ພາຫະນະເຕັກນິກສຳຮອງ;
2. ການກຳນົດໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງກຳລັງສຳຮອງ;
3. ການປະກາດສ້າງຕັ້ງກອງກຳລັງສຳຮອງ;
4. ການຄຸ້ມຄອງກຳລັງສຳຮອງ;

5. ການຈັດຕັ້ງອົບຮົມ-ຫັດແອບ, ກວດກາຄວາມພ້ອມກໍາລັງສໍາຮອງ;

6. ການຮັບປະກັນດ້ານພະລາທິການ - ເຕັກນິກ.

ມາດຕາ 19 ການຂຶ້ນທະບຽນກໍາລັງພົນສໍາຮອງປ້ອງກັນຊາດ

ການຂຶ້ນທະບຽນກໍາລັງພົນສໍາຮອງ ມີດັ່ງນີ້:

1. ກອງບັນຊາການທະຫານເມືອງ, ນະຄອນ ເປັນຜູ້ກວດກາ, ເກັບກໍາ ແລະ ຂຶ້ນບັນຊີລາຍຊື່ຈໍານວນນາຍ ແລະ ພົນທະຫານ ທີ່ຈົບພັນທະ ຫຼື ອອກຮັບອຸດໜູນກັບຄືນທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຄັດເລືອກເປັນກໍາລັງພົນສໍາຮອງປະເພດໜຶ່ງ;

2. ບັນດາແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ, ເມືອງ, ນະຄອນ, ບ້ານ, ກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ເປັນຜູ້ກວດກາ, ເກັບກໍາ ແລະ ຂຶ້ນບັນຊີລາຍຊື່ພົນລະເມືອງ ທີ່ບໍ່ທັນໄດ້ຜ່ານການເປັນທະຫານຢູ່ຂັ້ນຂອງຕົນ ເພື່ອຈັດເຂົ້າສະຖິຕິການເປັນກໍາລັງພົນສໍາຮອງປະເພດສອງ;

ມາດຕາ 20 ການຂຶ້ນທະບຽນພາຫະນະເຕັກນິກສໍາຮອງປ້ອງກັນຊາດ

ການຂຶ້ນທະບຽນພາຫະນະເຕັກນິກສໍາຮອງ ແມ່ນການຂຶ້ນທະບຽນພາຫະນະຂົນສົ່ງ, ລະບົບສື່ສານ, ຄົມມະນາຄົມ, ສາທາລະນະສຸກ, ພື້ນຖານການຜະລິດ, ວັດຖຸເຕັກນິກຂອງລັດ, ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ເຂົ້າໃນແຜນການຮັບໃຊ້ວຽກງານການທະຫານ ໃນພາວະສົງຄາມ ຫຼື ສຸກເສີນ.

ບັນດາແຂວງ, ເມືອງ, ບ້ານ, ບັນດາກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ຕ້ອງເກັບກໍາບັນຊີພາຫະນະ, ວັດຖຸເຕັກນິກທັງໝົດຢູ່ຂັ້ນຂອງຕົນ ເພື່ອຂຶ້ນທະບຽນເປັນພາຫະນະເຕັກນິກສໍາຮອງ ຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ວຽກງານການທະຫານ ໃນພາວະສົງຄາມ ຫຼື ສຸກເສີນ.

ມາດຕາ 21 ການກໍານົດໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງກອງກໍາລັງສໍາຮອງປ້ອງກັນຊາດ

ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງກອງກໍາລັງສໍາຮອງ ແມ່ນກໍານົດເປັນຂັ້ນໝູ່, ໝວດ, ກອງຮ້ອຍ, ກອງພັນນ້ອຍ ຫຼື ກອງພັນໃຫຍ່.

ການກໍານົດໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງກອງກໍາລັງສໍາຮອງ ແມ່ນອີງໃສ່ຂໍ້ມູນທາງດ້ານຈໍານວນພົນກໍາລັງສໍາຮອງຕົວຈິງ ທີ່ມີຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນ, ບັນດາກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ.

ມາດຕາ 22 ການສ້າງຕັ້ງກໍາລັງສໍາຮອງປ້ອງກັນຊາດ

ການສ້າງຕັ້ງກໍາລັງສໍາຮອງ ມີເງື່ອນໄຂດັ່ງນີ້:

1. ມີການອະນຸມັດສ້າງຕັ້ງຈາກກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ;

2. ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ມີຄວາມພ້ອມໃນການປະກາດສ້າງຕັ້ງ.

ມາດຕາ 23 ການຄຸ້ມຄອງກຳລັງສຳຮອງປ້ອງກັນຊາດ

ການຄຸ້ມຄອງກຳລັງສຳຮອງ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຄຸ້ມຄອງທາງດ້ານບັນຊີຈຳນວນພົນ ແລະ ພາຫະນະເຕັກນິກສຳຮອງ;

2. ຄຸ້ມຄອງທາງດ້ານຄຸນນະພາບ ຂອງກຳລັງພົນ ແລະ ພາຫະນະເຕັກນິກສຳຮອງ.

ມາດຕາ 24 ການຈັດຕັ້ງອົບຮົມ-ຫັດແອບກຳລັງສຳຮອງປ້ອງກັນຊາດ

ການຈັດຕັ້ງອົບຮົມ-ຫັດແອບກຳລັງສຳຮອງ ມີດັ່ງນີ້:

1. ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ເປັນຜູ້ກຳນົດຫຼັກສູດ ແລະ ອະນຸມັດແຜນການອົບຮົມ-ຫັດແອບກຳລັງສຳຮອງ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;

2. ກອງບັນຊາການທະຫານແຂວງ - ນະຄອນຫຼວງ, ບັນດາກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ເປັນຜູ້ສ້າງແຜນການອົບຮົມ-ຫັດແອບກຳລັງສຳຮອງ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຕາມການຊີ້ນຳຂອງກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ;

3. ກອງບັນຊາການທະຫານເມືອງ - ນະຄອນ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການອົບຮົມ-ຫັດແອບກຳລັງສຳຮອງ ປະຈຳປີ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຕາມການມອບໝາຍຂອງກອງບັນຊາການທະຫານແຂວງ - ນະຄອນຫຼວງ.

ການອົບຮົມ-ຫັດແອບກຳລັງສຳຮອງຂອງເຫຼົ່າຮົບວິຊາສະເພາະ ທີ່ບໍ່ມີຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ແມ່ນໃຫ້ດຳເນີນຢູ່ກົມກອງເຫຼົ່າຮົບກຳລັງຫຼວງ ທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງ.

ການອົບຮົມ-ຫັດແອບກຳລັງສຳຮອງປະເພດໜຶ່ງ ແມ່ນດຳເນີນປີລະໜຶ່ງຄັ້ງ, ແຕ່ລະຄັ້ງກຳນົດເວລາບໍ່ເກີນ 15 ວັນ.

ການອົບຮົມ-ຫັດແອບຂອງກຳລັງສຳຮອງປະເພດສອງ ແມ່ນນອນໃນແຜນການສຶກສາປ້ອງກັນຊາດ.

ມາດຕາ 25 ການກວດກາຄວາມພ້ອມກຳລັງສຳຮອງປ້ອງກັນຊາດ

ການກວດກາຄວາມພ້ອມກຳລັງສຳຮອງ ມີດັ່ງນີ້:

1. ກວດກາຄວາມພ້ອມທາງດ້ານຈຳນວນ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງກຳລັງພົນສຳຮອງ;

2. ກວດກາຄວາມພ້ອມທາງດ້ານຄວາມສາມາດ ໃນການເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ການມອບ - ຮັບ ພາຫະນະເຕັກນິກສຳຮອງ;

3. ກວດກາຄວາມສາມາດການຊີ້ນຳ - ບັນຊາຂອງຜູ້ບັນຊາກຳລັງສຳຮອງ;

4. ກວດກາຄວາມພ້ອມດ້ານວຽກງານຮັບປະກັນ ພະລາທິການ;

ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ເປັນຜູ້ຊີ້ນຳການກວດກາຄວາມພ້ອມ ຂອງກຳລັງສຳຮອງໃນທົ່ວປະເທດ;

ບັນດາແຂວງ - ນະຄອນຫຼວງ, ເມືອງ - ນະຄອນ, ບັນດາກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ເປັນຜູ້ກວດກາຄວາມພ້ອມກຳລັງສຳຮອງຢູ່ຂັ້ນຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 26 ການຮັບປະກັນດ້ານພະລາທິການ - ເຕັກນິກ

ການຮັບປະກັນດ້ານພະລາທິການ - ເຕັກນິກ ແມ່ນການຮັບປະກັນທາງດ້ານການເງິນ, ເຄື່ອງອຸປະໂພກ - ບໍລິໂພກ, ການຮັກສາສຸຂະພາບ ແລະ ພາຫະນະເຕັກນິກ ເພື່ອຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ການສ້າງຕັ້ງ, ອົບຮົມ-ຫັດແອບ ແລະ ກວດກາຄວາມພ້ອມກໍາລັງສໍາຮອງ.

ໝວດທີ 6
ການປຸກລະດົມ ແລະ ນໍາໃຊ້ກໍາລັງສໍາຮອງປ້ອງກັນຊາດ

ມາດຕາ 27 ການປຸກລະດົມກໍາລັງສໍາຮອງປ້ອງກັນຊາດ

ການປຸກລະດົມກໍາລັງສໍາຮອງ ແມ່ນການອອກຄໍາສັ່ງປຸກລະດົມກໍາລັງສໍາຮອງ ເຂົ້າປະຈໍາການໃນກອງທັບ ໃນພາວະສົງຄາມ ຫຼື ສຸກເສີນ, ໂດຍຈະລະດົມເປັນຄັ້ງໃຫຍ່ ຫຼື ລະດົມບາງພາກສ່ວນ, ບາງບໍລິເວນ.

ມາດຕາ 28 ເງື່ອນໄຂການປຸກລະດົມກໍາລັງສໍາຮອງປ້ອງກັນຊາດ

ກໍາລັງສໍາຮອງ ຖືກປຸກລະດົມໃນເວລາປະເທດຊາດ ເກີດມີພາວະສົງຄາມ ຫຼື ສຸກເສີນ ຊຶ່ງກໍາລັງປະຈໍາການຂອງກອງທັບ ບໍ່ພຽງພໍກັບຄວາມຕ້ອງການສູ້ຮົບ.

ມາດຕາ 29 ການອອກ ຫຼື ຍົກເລີກຄໍາສັ່ງປຸກລະດົມກໍາລັງສໍາຮອງປ້ອງກັນຊາດຄັ້ງໃຫຍ່

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນຜູ້ອອກຄໍາສັ່ງລະດົມກໍາລັງສໍາຮອງຄັ້ງໃຫຍ່ ໃນທົ່ວປະເທດ ພາຍຫຼັງປະທານປະເທດ ປະກາດພາວະສົງຄາມ ຫຼື ສຸກເສີນ, ຫັນທຸກການເຄື່ອນໄຫວທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທໍາ, ສັງຄົມ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການສູ້ຮົບໃນພາວະສົງຄາມ ຫຼື ສຸກເສີນ.

ລັດຖະມົນຕີກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ເປັນຜູ້ຕົກລົງເພີ່ມກໍາລັງພົນ ແລະ ພາຫະນະເຕັກນິກສໍາຮອງ ໃຫ້ກໍາລັງສູ້ຮົບ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນຜູ້ປະກາດຍົກເລີກ ຄໍາສັ່ງລະດົມກໍາລັງສໍາຮອງຄັ້ງໃຫຍ່ ເມື່ອພາວະສົງຄາມ ຫຼື ສຸກເສີນ ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ.

ມາດຕາ 30 ການອອກ ຫຼື ຍົກເລີກຄໍາສັ່ງປຸກລະດົມກໍາລັງສໍາຮອງປ້ອງກັນຊາດບາງພາກສ່ວນ ຫຼື ບໍລິເວນ

ລັດຖະມົນຕີກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ອອກຄໍາສັ່ງລະດົມກໍາລັງສໍາຮອງບາງພາກສ່ວນ ຫຼື ບໍລິເວນ ຕາມການຕົກລົງຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເພື່ອປະກອບເພີ່ມເຕີມໃຫ້ກົມກອງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ເກີດມີພາວະສົງຄາມ ຫຼື ສຸກເສີນ ຫຼື ເພື່ອປະກອບໃຫ້ກົມກອງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນໃກ້ຄຽງ.

ລັດຖະມົນຕີກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ປະກາດຍົກເລີກຄໍາສັ່ງລະດົມກໍາລັງສໍາຮອງບາງພາກສ່ວນ ຫຼື ບໍລິເວນ ເມື່ອສະພາບເຂົ້າສູ່ພາວະປົກກະຕິ ຫຼື ສົງຄາມສິ້ນສຸດລົງ.

ມາດຕາ 31 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປຸກລະດົມກຳລັງສຳຮອງປ້ອງກັນຊາດ

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປຸກລະດົມກຳລັງສຳຮອງ ມີດັ່ງນີ້:

1. ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອະນຸມັດຕົວເລກປຸກລະດົມກຳລັງສຳຮອງ ຕາມການສະເໜີຂອງກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ;

2. ລັດຖະມົນຕີກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ເປັນຜູ້ຊີ້ນຳ - ບັນຊາໂດຍກົງ ການປຸກລະດົມ ແລະ ນຳໃຊ້ກຳລັງສຳຮອງ ໃຫ້ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;

3. ປະທານຄະນະກຳມະການປ້ອງກັນຊາດ - ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຂັ້ນແຂວງ ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການຂັ້ນຂອງຕົນ ເພື່ອຊີ້ນຳ - ນຳພາ ການສ້າງແຜນການປຸກລະດົມກຳລັງສຳຮອງ ໃຫ້ແກ່ກຳລັງປະຈຳການສູ້ຮົບໃນກອງທັບ;

4. ບັນດາເຈົ້າເມືອງ - ນະຄອນ ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການຂັ້ນຂອງຕົນ ເພື່ອສ້າງແຜນການ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປຸກລະດົມກຳລັງສຳຮອງ ໃຫ້ກຳລັງປະຈຳການສູ້ຮົບໃນກອງທັບ;

5. ບັນດາລັດຖະມົນຕີກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການຂັ້ນຂອງຕົນ ເພື່ອຊີ້ນຳ - ນຳພາການສ້າງແຜນການປຸກລະດົມກຳລັງສຳຮອງ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ ແລະ ການສະເໜີຂອງກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ.

ບັນດາກົມກອງກຳລັງຫຼວງ, ກຳລັງທ້ອງຖິ່ນ ສ້າງແຜນການຕ້ອນຮັບ, ສັບຊ້ອນ ແລະ ຈັດຕັ້ງອົບຮົມ-ຫັດແອບ ກຳລັງສຳຮອງທີ່ໄດ້ມອບ - ຮັບ.

ມາດຕາ 32 ການເຕົ້າໂຮມ, ເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ມອບຮັບກຳລັງສຳຮອງປ້ອງກັນຊາດ

1. ປະທານຄະນະກຳມະການປ້ອງກັນຊາດ - ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບຂັ້ນແຂວງ, ລັດຖະມົນຕີບັນດາກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ຊີ້ນຳການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການເຕົ້າໂຮມ, ເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ມອບ - ຮັບ ກຳລັງສຳຮອງປ້ອງກັນຊາດໃຫ້ກົມກອງກຳລັງປະຈຳການໃນກອງທັບ;

2. ຄະນະກຳມະການປຸກລະດົມກຳລັງສຳຮອງແຕ່ລະຂັ້ນ ຕ້ອງປະຕິບັດວຽກງານການເຕົ້າໂຮມ, ເຄື່ອນຍ້າຍ ກຳລັງພົນ ແລະ ພາຫະນະເຕັກນິກສຳຮອງ ພ້ອມທັງຈັດສົ່ງ - ມອບຮັບໃຫ້ກົມກອງທີ່ປະຈຳການໃນກອງທັບ ຕາມແຜນການ;

3. ກຳລັງພົນສຳຮອງທຸກຄົນຕ້ອງປະຕິບັດຄຳສັ່ງປຸກລະດົມເຂົ້າປະຈຳການ;

4. ບັນດາກົມກອງກຳລັງປະຈຳການໃນກອງທັບ ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບກຳລັງສຳຮອງ ຕ້ອງຈັດຕັ້ງປະກອບ - ຊັບຊ້ອນໃສ່ການຈັດຕັ້ງຂັ້ນຂອງຕົນ;

5. ພາຫະນະເຕັກນິກສຳຮອງ ທີ່ຖືກລະດົມຕ້ອງເຄື່ອນຍ້າຍຕາມຄຳສັ່ງ;

6. ສະຖານທີ່, ເວລາການມອບ - ຮັບກຳລັງສຳຮອງ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມແຜນການ, ຮັບປະກັນຄວາມລັບ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ທັນກັບເວລາ.

ມາດຕາ 33 ການນຳໃຊ້ກຳລັງສຳຮອງປ້ອງກັນຊາດ

ການນຳໃຊ້ກຳລັງສຳຮອງ ມີດັ່ງນີ້:

1. ກຳລັງພົນສຳຮອງປະເພດໜຶ່ງ ປະກອບໃຫ້ກຳລັງສູ້ຮົບ, ຮັບປະກັນສູ້ຮົບ ຫຼື ຮັບໃຊ້ສູ້ຮົບຂອງກອງທັບ;

2. ກຳລັງພົນສຳຮອງປະເພດສອງ ປະກອບເປັນກຳລັງຮັບໃຊ້ສະໜາມຮົບ, ເມື່ອມີຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈຳເປັນ ອາດຈະປະກອບເຂົ້າເປັນກຳລັງເພື່ອຮັບປະກັນໃນການສູ້ຮົບ ຫຼື ສູ້ຮົບ;

ການນຳໃຊ້ພາຫະນະເຕັກນິກສຳຮອງ ແມ່ນລັດຖະບານເປັນຜູ້ຕົກລົງ, ຕາມການສະເໜີຂອງກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ.

ໝວດທີ 7
ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 34 ຂໍ້ຫ້າມຂອງກຳລັງພົນສຳຮອງປ້ອງກັນຊາດ

ຂໍ້ຫ້າມຂອງກຳລັງພົນສຳຮອງ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຫ້າມຫຼົບຫຼີກ, ປະລະໜ້າທີ່, ລະເມີດຄຳສັ່ງຮຽກເອີ້ນ ແລະ ຄຳສັ່ງປຸກລະດົມເຂົ້າປະຈຳການໃນກອງທັບ;

2. ຫ້າມລະເມີດລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານກຳລັງສຳຮອງ, ກົດລະບຽບຂອງກອງທັບ ແລະ ກົດໝາຍຂອງລັດ;

3. ຫ້າມສວຍໃຊ້ອຳນາດ, ໜ້າທີ່, ຕຳແໜ່ງ ເກີນຂອບເຂດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

4. ຫ້າມມີພຶດຕິກຳທີ່ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ, ຊີວິດຂອງບຸກຄົນ, ຊັບສິນຂອງລັດ ແລະ ສັງຄົມ;

5. ຫ້າມເປີດເຜີຍຄວາມລັບທາງການທະຫານ.

ມາດຕາ 35 ຂໍ້ຫ້າມຂອງອົງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນ

ຂໍ້ຫ້າມອົງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຫ້າມສ້າງຕັ້ງ, ອົບຮົມ-ຫັດແອບ ແລະ ນຳໃຊ້ກຳລັງສຳຮອງປ້ອງກັນຊາດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອານຸຍາດຈາກກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ;

2. ຫ້າມຂັດຂວາງການປຸກລະດົມ, ອົບຮົມ-ຫັດແອບ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານກຳລັງສຳຮອງ;

3. ຫ້າມທຸກຮູບການທີ່ເປັນການຂັດຂວາງ, ບໍ່ໃຫ້ການຮ່ວມມືກ່ຽວກັບວຽກງານກຳລັງສຳຮອງ.

ໝວດທີ 8
ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາກໍາລັງສໍາຮອງປ້ອງກັນຊາດ

ມາດຕາ 36 ອົງການຄຸ້ມຄອງກໍາລັງສໍາຮອງປ້ອງກັນຊາດ

ລັດຖະບານ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານກໍາລັງສໍາຮອງ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກໍາລັງສໍາຮອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກໍາລັງສໍາຮອງ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ;
2. ຄະນະກໍາມະການປ້ອງກັນຊາດ - ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບຂັ້ນແຂວງ, ກອງບັນຊາການ ທະຫານແຂວງ - ນະຄອນຫຼວງ;
3. ກອງບັນຊາການທະຫານເມືອງ - ນະຄອນ;
4. ອົງການປົກຄອງບ້ານ;
5. ບັນດາກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ.

ມາດຕາ 37 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ

ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ມະຕິ, ຄໍາສັ່ງ ແລະ ແຜນການຂອງລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບວຽກງານກໍາລັງສໍາຮອງ;
2. ຄົ້ນຄວ້າສ້າງແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ລັດຖະບັນຍັດ ແລະ ດໍາລັດ ກ່ຽວກັບວຽກງານກໍາລັງສໍາຮອງ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານພິຈາລະນາ;
3. ອອກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄໍາສັ່ງ, ຄໍາແນະນໍາອື່ນ ເພື່ອຊີ້ນໍາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກກ່ຽວກັບວຽກງານກໍາລັງສໍາຮອງ;
4. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່, ຊີ້ນໍາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດໍາລັດ ແລະ ບັນດານິຕິກໍາ ກ່ຽວກັບວຽກງານກໍາລັງສໍາຮອງ;
5. ຊີ້ນໍາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກໍາລັງສໍາຮອງຂອງກອງບັນຊາການທະຫານແຂວງ - ນະຄອນຫຼວງ, ກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ;
6. ກໍ່ສ້າງບຸກຄະລາກອນ ແລະ ປັບປຸງກົງຈັກຄຸ້ມຄອງຂັ້ນຕ່າງໆກ່ຽວກັບວຽກງານກໍາລັງສໍາຮອງ ໃນຂະແໜງການຂອງຕົນ;
7. ພິຈາລະນາແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີ, ຄໍາຮ້ອງ ຂອງພົນລະເມືອງ ກ່ຽວກັບວຽກງານກໍາລັງສໍາຮອງ;
8. ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານກໍາລັງສໍາຮອງ;

9. ພົວພັນຮ່ວມມືກັບບັນດາປະເທດເພື່ອນມິດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານກໍາລັງສໍາຮອງ;

10. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກໍາລັງສໍາຮອງ ຕໍ່ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

11. ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 38 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຄະນະກໍາມະການປ້ອງກັນຊາດ - ປ້ອງກັນຄວາມ ສະຫງົບຂັ້ນແຂວງ, ກອງບັນຊາການທະຫານແຂວງ - ນະຄອນຫຼວງ

ຄະນະກໍາມະການປ້ອງກັນຊາດ - ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບຂັ້ນແຂວງ, ກອງບັນຊາການທະຫານແຂວງ - ນະຄອນຫຼວງ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ເຊື່ອມຊຶມ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ - ລັດ, ມະຕິ, ຄໍາສັ່ງ, ຄໍາແນະນໍາ ແລະ ແຜນການຂອງກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານກໍາລັງສໍາຮອງ;

2. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ດໍາລັດ ແລະ ນິຕິກໍາອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານກໍາລັງສໍາຮອງ ພາຍໃນແຂວງ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ທົ່ວເຖິງ;

3. ຊີ້ນໍາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກໍາລັງສໍາຮອງ ຂອງຂັ້ນເມືອງ - ນະຄອນ;

4. ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກໍາລັງສໍາຮອງ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

5. ພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານກໍາລັງສໍາຮອງ ຕາມການມອບ ໝາຍຂອງກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ;

6. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກໍາລັງສໍາຮອງ ຕໍ່ຂັ້ນເທິງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

7. ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 39 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງກອງບັນຊາການທະຫານເມືອງ - ນະຄອນ

ກອງບັນຊາການທະຫານເມືອງ - ນະຄອນ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ເຊື່ອມຊຶມ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ - ລັດ, ມະຕິ, ຄໍາສັ່ງ, ຄໍາແນະນໍາ ແລະ ແຜນການຂອງກອງບັນຊາການທະຫານແຂວງ - ນະຄອນຫຼວງ ກ່ຽວກັບວຽກງານກໍາລັງສໍາຮອງ;

2. ເຜີຍແຜ່ດໍາລັດ ແລະ ນິຕິກໍາອື່ນທີ່ກ່ຽວກັບວຽກງານກໍາລັງສໍາຮອງ ຢູ່ຂັ້ນເມືອງ - ນະຄອນ;

3. ຊີ້ນໍາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກໍາລັງສໍາຮອງ ຂອງບ້ານ;

4. ເກັບກໍາ ແລະ ລາຍງານບັນຊີລາຍຊື່ຈໍານວນພົນທະຫານພັນທະ ທີ່ສິ້ນສຸດການເປັນພັນທະ ແລະ ຈໍານວນພົນກໍາລັງສໍາຮອງ ທີ່ພົ້ນອາຍຸກະສຽນ ໃຫ້ກອງບັນຊາການທະຫານແຂວງ - ນະຄອນຫຼວງ;

5. ຈັດຕັ້ງອົບຮົມ-ຫັດແອບ, ກວດກາຄວາມພ້ອມກຳລັງສຳຮອງ ຕາມແຜນການ;

6. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກຳລັງສຳຮອງ ໃຫ້ກອງບັນຊາການທະຫານແຂວງ - ນະຄອນຫຼວງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

7. ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 40 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງອົງການປົກຄອງຂັ້ນບ້ານ

ອົງການປົກຄອງຂັ້ນບ້ານ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ເຊື່ອມຊຶມ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ - ລັດ, ມະຕິ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະ ແຜນການຂອງກອງບັນຊາການທະຫານເມືອງ - ນະຄອນ ກ່ຽວກັບວຽກງານກຳລັງສຳຮອງ;

2. ສຶກສາອົບຮົມພົນລະເມືອງທີ່ມີເງື່ອນໄຂໃຫ້ຕື່ນຕົວ ເຂົ້າຮ່ວມວຽກງານກຳລັງສຳຮອງ;

3. ຂຶ້ນບັນຊີລາຍຊື່ພົນລະເມືອງ ທີ່ສິ້ນສຸດການເປັນທະຫານພັນທະ ແລະ ອອກຮັບອຸດໝູນ ທີ່ມີເງື່ອນໄຂເຂົ້າເປັນກຳລັງສຳຮອງ ສົ່ງໃຫ້ກອງບັນຊາການທະຫານເມືອງ - ນະຄອນ;

4. ປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕໍ່ຄອບຄົວ ຂອງກຳລັງພົນສຳຮອງ ໃນເວລາໄປປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຕາມຄຳສັ່ງຮຽກເອີ້ນຂອງຂັ້ນເທິງ;

5. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກຳລັງສຳຮອງ ໃຫ້ກອງບັນຊາການທະຫານເມືອງ - ນະຄອນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

6. ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 41 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງບັນດາກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ

ບັນດາກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ເຊື່ອມຊຶມ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແນວທາງນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດຂອງພັກ, ມະຕິ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ, ແຜນການຂອງ ລັດຖະບານ ແລະ ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານກຳລັງສຳຮອງ;

2. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ດຳລັດ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານກຳລັງສຳຮອງ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ທົ່ວເຖິງ;

3. ຊີ້ນຳ - ນຳພາຈັດຕັ້ງອົບຮົມ-ຫັດແອບ ແລະ ກວດກາຄວາມພ້ອມກຳລັງສຳຮອງ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຕາມການຊີ້ນຳຂອງກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ;

4. ສ້າງແຜນການປຸກລະດົມກຳລັງສຳຮອງ ຢູ່ຂັ້ນຂອງຕົນ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ ແລະ ການສະເໜີຂອງກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ;

5. ຊີ້ນຳ - ນຳພາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການເຕົ້າໂຮມ, ເຄື່ອນຍ້າຍ, ມອບ-ຮັບກຳລັງພົນ ແລະ ພາຫະນະເຕັກນິກສຳຮອງ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໃຫ້ກົມກອງກຳລັງປະຈຳການຂອງກອງທັບ;

6. ສຶກສາອົບຮົມ, ກໍ່ສ້າງ - ບຳລຸງ ແລະ ຍົກລະດັບວິຊາການ, ສ້າງເງື່ອນໄຂອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ກຳລັງສຳຮອງ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ເຮັດສຳເລັດໜ້າທີ່ຕາມການມອບໝາຍ;

7. ສະໜອງງົບປະມານ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ດ້ານພາຫະນະຮັບໃຊ້, ວັດຖຸອຸປະກອນຕ່າງໆ ຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງວຽກງານ;

8. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກຳລັງສຳຮອງ ໃຫ້ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

9. ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 42 ອົງການກວດກາກຳລັງສຳຮອງປ້ອງກັນຊາດ

ອົງການກວດກາວຽກງານກຳລັງສຳຮອງ ປະກອບດ້ວຍ ອົງການກວດກາພາຍໃນ ແລະ ອົງການກວດກາພາຍນອກ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ແມ່ນພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກຳລັງສຳຮອງ ຊຶ່ງແມ່ນກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ, ກອງບັນຊາການທະຫານ ແຂວງ - ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ກອງບັນຊາການທະຫານ ເມືອງ - ນະຄອນ;

2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ມີສະພາແຫ່ງຊາດ, ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ - ນະຄອນຫຼວງ, ອົງການກວດກາລັດຖະບານ ແລະ ຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ.

ມາດຕາ 43 ເນື້ອໃນ ແລະ ຮູບການກວດກາກຳລັງສຳຮອງປ້ອງກັນຊາດ

ເນື້ອໃນການກວດກາ ມີດັ່ງນີ້:

1. ກວດກາຄວາມຮັບຜິດຊອບ ການປະຕິບັດພາລະບົດບາດ, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກຳລັງສຳຮອງ;

2. ກວດກາການປະຕິບັດດຳລັດ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານກຳລັງສຳຮອງ;

3. ກວດກາການປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ການນຳໃຊ້ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍ.

ຮູບການກວດກາ ມີດັ່ງນີ້:

1. ກວດກາປົກກະຕິ;

2. ກວດກາໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;

3. ກວດກາແບບກະທັນຫັນ.

- ກວດກາປົກກະຕິ ແມ່ນ ການກວດກາຕາມແຜນການຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາທີ່ແນ່ນອນ;
- ກວດກາໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນ ການກວດການອກແຜນການ ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຊາບລ່ວງໜ້າ;

- ກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນ ການກວດກາໂດຍຮີບດ່ວນ ແລະ ບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຊາບລ່ວງໜ້າ;

ການກວດກາວຽກງານກຳລັງສຳຮອງ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ໝວດທີ 9
ງົບປະມານ ແລະ ເຄື່ອງແບບຂອງກຳລັງສຳຮອງປ້ອງກັນຊາດ

ມາດຕາ 44 ງົບປະມານຂອງກຳລັງສຳຮອງປ້ອງກັນຊາດ

ງົບປະມານຮັບໃຊ້ໃນວຽກງານການກໍ່ສ້າງກຳລັງສຳຮອງ ແມ່ນນຳໃຊ້ງົບປະມານຂອງກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ໂດຍສົມທົບກັບງົບປະມານຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ;

ການກໍ່ສ້າງກຳລັງສຳຮອງ ຢູ່ບັນດາກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແມ່ນນຳໃຊ້ງົບປະມານຂອງກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງຕົນເອງ;

ງົບປະມານໃນເວລາປຸກລະດົມ ແລະ ນຳໃຊ້ກຳລັງສຳຮອງ ແມ່ນນຳໃຊ້ງົບປະມານຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 45 ເຄື່ອງແບບຂອງກຳລັງສຳຮອງປ້ອງກັນຊາດ

ເຄື່ອງແບບຂອງກຳລັງສຳຮອງ ໃນເວລາສ້າງຕັ້ງ, ອົບຮົມ-ຫັດແອບ ແລະ ກວດກາຄວາມພ້ອມ ແມ່ນນຳໃຊ້ຊຸດແຂນຍາວສີຟ້າຂອງພະລະກອນປ້ອງກັນຊາດ ໂດຍແມ່ນກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດເປັນຜູ້ສະໜອງໃຫ້;

ໃນເວລາຖືກລະດົມເຂົ້າປະຈຳການໃນກອງທັບ ແມ່ນນຳໃຊ້ເຄື່ອງແບບຂອງກອງທັບ.

ໝວດທີ 10
ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 46 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ກຳລັງສຳຮອງ ຈະໄດ້ຮັບການປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ໃນເວລາຮຽກເອີ້ນເຕົ້າໂຮມ, ອົບຮົມ-ຫັດແອບ, ກວດກາຄວາມພ້ອມກຳລັງສຳຮອງ ຈະໄດ້ຮັບການເບິ່ງແຍ່ງຄອບຄົວໃນເວລາເຈັບເປັນ ຫຼື ພົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ຈາກອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ແລະ ປະຊາຊົນ;

2. ກຳລັງພົນສຳຮອງປະເພດໜຶ່ງ ທີ່ຖືກບາດເຈັບ, ເສຍອົງຄະ ຫຼື ເສຍຊີວິດ ຍ້ອນປະຕິບັດໜ້າທີ່ຮຽກເອີ້ນເຕົ້າໂຮມ, ປະກາດສ້າງຕັ້ງ, ອົບຮົມ-ຫັດແອບ ແລະ ກວດກາຄວາມພ້ອມ ຈະໄດ້ຮັບການປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕາມຊັ້ນເດີມຂອງຜູ້ກ່ຽວ, ສຳລັບກຳລັງພົນສຳຮອງປະເພດສອງ ແມ່ນປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕາມຊັ້ນພົນທະຫານຊັ້ນສອງ;

3. ກໍາລັງພົນສໍາຮອງ ທີ່ຖືກລະດົມເຂົ້າປະຕິບັດໜ້າທີ່ປະຈໍາການໃນກອງທັບ ຈະໄດ້ຮັບການປະຕິບັດນະໂຍບາຍຄືກັນກັບທະຫານປະຈໍາການໃນກອງທັບ;

4. ພາຫະນະສໍາຮອງ ທີ່ຖືກລະດົມໄປຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ວຽກງານອົບຮົມຫັດແອບ ຫຼື ເຄື່ອນໄຫວປະຕິບັດໜ້າທີ່ສູ້ຮົບ ຖ້າຫາກເປ່ເພເສຍຫາຍ ກໍຈະໄດ້ຮັບການສ້ອມແປງ ຫຼື ຊົດເຊີຍ ຕາມຄວາມເໝາະສົມຕົວຈິງ;

5. ການຈັດຕັ້ງ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ປະກອບສ່ວນທາງດ້ານພາຫະນະ, ວັດຖຸປັດໃຈໃນພາວະສົງຄາມ ຫຼື ສຸກເສີນ ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຍ້ອງຍໍ, ຊົມເຊີຍຕາມຜົນງານຕົວຈິງ.

ມາດຕາ 47 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ການຈັດຕັ້ງ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ບຸກຄົນ ທີ່ຊຸກເຊື່ອງ, ປິດບັງ, ຫຼົບຫຼີກ, ຂັດຂວາງຄໍາສັ່ງຮຽກເອີ້ນ, ປຸກລະດົມເຂົ້າປະຈໍາການ ແລະ ຮັບໃຊ້ກອງທັບໃນພາວະສົງຄາມ ຫຼື ສຸກເສີນ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ ຫຼື ດໍາເນີນຄະດີ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

ກໍາລັງພົນສໍາຮອງຫາກໄດ້ລະເມີດ ຫຼື ກະທໍາຜິດ ໃນເວລາອົບຮົມ-ຫັດແອບ, ກວດກາຄວາມພ້ອມ ແລະ ເຂົ້າປະຈໍາການໃນກອງທັບ ແມ່ນຈະຖືກກ່າວເຕືອນ, ປະຕິບັດວິໄນ ຫຼື ຖືກລົງໂທດ ຕາມກົດລະບຽບຂອງກອງທັບ ແລະ ກົດໝາຍຂອງລັດ.

ໝວດທີ 11
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 48 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ອອກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄໍາສັ່ງ, ຄໍາແນະນໍາ ແລະ ແຈ້ງການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດໍາລັດສະບັບນີ້;

ກອງບັນຊາການທະຫານແຂວງ - ນະຄອນຫຼວງ, ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ - ນະຄອນຫຼວງ, ບັນດາກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ເປັນຜູ້ຊີ້ນໍາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກໍາລັງສໍາຮອງ ຢູ່ຂັ້ນຂອງຕົນ;

ກອງບັນຊາການທະຫານເມືອງ - ນະຄອນ, ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ - ນະຄອນ, ບ້ານ ແລະ ຜູ້ບັນຊາກໍາລັງສໍາຮອງ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງ ວຽກງານກໍາລັງສໍາຮອງ.

ມາດຕາ 49 ຜົນສັກສິດ

ດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ລົງລາຍເຊັນ ແລະ ພາຍຫຼັງໄດ້ລົງຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສິບຫ້າ ວັນ.

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ
ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ